

Forhandlingerne i Indenrigsministeriet og deriblandt ogsaa min Stilling med Hensyn til den af Ministeren fremsatte Plan. Det er blevet mig sagt, at Ministeren skal have nævnt, at jeg havde gjort vor Stilling afhængig af fuld Enighed mellem alle Parter. Jeg ved naturligvis ikke, om dette er et nøjagtigt Referat af Ministerens Udtalelser, men jeg tror i alt Fald, det vil være rigtigst at sige, hvorledes Sagen ligger. Jeg tror, at den højtærede Minister vil bekræfte, at da vi efter Ministerens Opfordring forelagde Sagen i Partierne, var det en gensidig Opfattelse, at de, der skulde forelægge den i Partierne, var venligtsindede overfor Planen og vilde æske Tilslutning til den, at Sagen altsaa laa saaledes, at der maatte antages eller der i alt Fald var Haab om, at man kunde komme til Enighed, og da jeg refererede vort Partis Stilling, var det altsaa ud fra den Forudsætning, at vi havde talt om det som noget, der var Udsigt til at der kunde komme Enighed om. Senere, da det ærede konservative Medlem havde angivet sin Stilling, nævnte Ministeren sin og tilføjede, at jeg ogsaa havde taget noget Forbehold med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes Stillingen var, hvis ikke alle Partier var enige. Jeg tog da Ordet og sagde til den højtærede Minister, at jeg var tilfreds med, at han havde refereret mig saaledes, at jeg havde taget *noget* Forbehold, og tilføjede, at det var jeg nødvendigvis nødt til at gøre paa det daværende Tidspunkt, idet jeg havde maattet fremsætte Sagen i Partiet saaledes, at der var Udsigt til Enighed, og derfor ikke kunde sige noget om, hvorledes Stillingen kunde ligge, naar der blev Spørgsmaal om at gennemføre Sagen maaske uden de fire Partiers Enighed. Med andre Ord, hvis Ministeren havde opfordret mig til at gaa tilbage til Partiet og spørge, hvorledes dets Stilling var i Tilfælde af, at det kun drejede sig om Venstre, de Radikale og Socialdemokraterne, vilde Sagen være blevet forelagt paa den Maade. Jeg tror, at Ministeren vil have forstaaet af min Stilling, at jeg vilde have anbefalet dette. Jeg haaber ogsaa, jeg kunde have faaet Tilslutning dertil. Min Meddelelse den Gang var kun en Meddelelse om noget faktisk, og den højtærede Minister forstod ogsaa, at det kun var dette faktiske, jeg nødvendigvis maatte holde mig til.

Indenrigsministeren (Kragh): Den Fremstilling, det ærede Medlem her gav af sin Stilling under Forhandlingerne i det sidste Møde, falder ganske sammen med det, jeg derom har udtalt, idet det ærede Medlem

gav sit Partis Tilslutning og senere, da man fra konservativ Side havde meddelt, at man ikke vilde kunne deltage i Gennemførelsen af et saadant Forslag, udtalte, at dermed maatte han erklære, at ogsaa for hans Partis Vedkommende var delvis bristet de Forudsætninger, under hvilke han havde faaet Beføjelse til at udtale Tilslutning paa sit Partis Vegne. Det var denne Udtalelse, som jeg karakteriserede som noget i Retning af Forbehold, men det ærede Medlem vil ogsaa vide, at Forhandlingerne sluttede fra min Side med den Udtalelse, at jeg vilde med Opmærksomhed følge Mulighederne i den kommende Tid for, hvis en saadan Lovgivning skulde vise sig yderligere fornøden, hvad jeg i og for sig ikke tvivlede om, da at benytte enhver Lejlighed til at faa de bristede Traade knyttet. Men der blev ikke fra noget Partis Side udtalt, at man vilde i den kommende Tid under Forhandlingerne om dette Spørgsmaal overfor Offentligheden ganske kunne se bort fra den Forudsætning, under hvilken vi alle var gaaet ind i disse Forhandlinger, den Forudsætning, der kortelig kan udtrykkes saaledes: Tilslutning fra samtlige Partier til det Grundlag, hvorpaa det hele skulde bygges, nemlig den Boligafgift paa gamle Ejendomme fra før 1916, som skulde paalægges og være overvæltelig paa Lejerne. Nu ved jeg vel, at man fra forskellige Sider indenfor de forskellige Partiers Presse siden den Tid har taget en anden Stilling og udtalt Ønsket om, at disse Planer maatte blive fremmet, uanset hvilken Tilslutning de kunde faa, naar der blot kunde blive et Flertal, men det ligger ganske udenfor de Forudsætninger, under hvilke jeg blandt andet gik ind i disse Forhandlinger ved Nytaarstid.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: For at der ikke skal være nogen Misforstaaelse, vil jeg først sige, at naar Ministeren brugte Udtrykket: „en Boligafgift paa de gamle Ejendomme, overvæltelig paa Lejerne“, burde det vel være „en Ejendomsskyld eller Grundskyld, overvæltelig paa Lejerne“. Endvidere vil jeg gerne sige, at efter at de Konservative havde meddelt, at de ikke kunde slutte sig til Sagen, hvilket kom os alle som en Overraskelse under Hensyn til den Deltagelse i Forhandlingerne, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard havde udfoldet — og i og for sig behøvede det vel heller ikke at være